

זכריה

14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

הפרק 1

בחדש השמיני בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמה¹
קצף יהוה על אבותיכם קצף²
ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות³
אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא⁴
מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה
אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו⁵
אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבותיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה
צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו
ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה אל
זכריה בן ברכיה בן עדוא הנביא לאמה
ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים
אדמים שרקים ולבנים
ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה⁹
ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ¹⁰
ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת¹¹
ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה אשר
זעמתה זה שבעים שנה
ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים¹³
ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה¹⁴
וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה¹⁵
לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם¹⁶
עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד
בירושלם
ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות¹⁸
ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל
וירושלם
ויראני יהוה ארבעה חרשים²⁰
ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא²¹
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה

הפרק 2

אשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה²
ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה³
והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו⁴
ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרוזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה⁵
ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה⁶
הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה⁷
הוי ציון המלטי יושבת בת בבל⁸
כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו⁹
כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני!¹⁰
רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה¹¹
ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך¹²
ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם¹³
הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו

הפרק 3

יראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו²
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן יגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש³
ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך⁴
ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות⁵
ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך יהוה עמד⁶
ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר⁷
כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר
את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה⁸
שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי
צמח⁹
כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד¹⁰
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנח

הפרק 4

ישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו²
ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגולה על ראשה ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה³
ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה⁴
ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני!⁵
ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני!⁶
ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה
צבאות⁷
מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לח⁸
ויהי דבר יהוה אלי לאמר

⁹ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם
¹⁰כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה
משוטטים בכל הארץ
¹¹ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאולה
¹²ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב
¹³ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני!
¹⁴ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ

הפרק 5

אשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה
²ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה
³ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה
נקח
⁴הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו
וכלתו ואת עציו ואת אבניו
⁵ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת
⁶ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינים בכל הארץ
⁷והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה
⁸ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה
⁹ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את
האיפה בין הארץ ובין השמים
¹⁰ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה
¹¹ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה

הפרק 6

אשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת
²במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים
³ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים
⁴ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני!
⁵ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ
⁶אשר בה הסוסים השחורים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ
התימן
⁷והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ
⁸ויעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון
⁹ויהי דבר יהוה אלי לאמר
¹⁰לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן
צפניה אשר באו מבבל
¹¹ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול
¹²ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל
יהוה
¹³והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה
בין שניהם

¹⁴והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה
¹⁵ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול
יהוה אלהיכם

הפרק 7

יהי בשנת ארבע לדירוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו
²וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה
³לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר
עשיתי זה כמה שנים
⁴ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר
⁵אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום
צמתני אני!
⁶וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים
⁷הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה
סביביתה והנגב והשפלה ישב
⁸ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר
⁹כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו
¹⁰ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם
¹¹וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע
¹²ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות
¹³ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות
¹⁴ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה
לשמה

הפרק 8

יהי דבר יהוה צבאות לאמר
²כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה
³כה אמר יהוה שבתתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר
הקדש
⁴כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים
⁵ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתי
⁶כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות
⁷כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש
⁸והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה
⁹כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפני הנביאים אשר
ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות
¹⁰כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר
ואשלח את כל האדם איש ברעהו
¹¹ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות
¹²כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית
העם הזה את כל אלה

¹³ והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם

¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי

¹⁵ כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו

¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם

¹⁷ ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה

¹⁸ ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר

¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו

²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות

²¹ והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני

²² ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה

²³ כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם

הפרק 9

משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל

² וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד

³ ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות

⁴ הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל

⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב

⁶ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים

⁷ והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס:

⁸ וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני:

⁹ גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות

¹⁰ והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ

¹¹ גם את בדם בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו

¹² שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך:

¹³ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבוה

¹⁴ ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן

¹⁵ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח

¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא קצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו

¹⁷ כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות

הפרק 10

שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה¹
²כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו
כי אין רעה
³על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם
כסוס הודו במלחמה
⁴ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו
⁵והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים
⁶וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני
יהוה אלהיהם ואענם
⁷והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה
⁸אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו
⁹ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו
¹⁰והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם
¹¹ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור
¹²וגברתי ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה

הפרק 11

פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך¹
²הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור
³קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן
⁴כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה
⁵אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן
⁶כי לא אחמול עוד על יושבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו
וכתתו את הארץ ולא אציל מידם
⁷וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי
חבלים וארעה את הצאן
⁸ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי
⁹ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה
¹⁰ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים
¹¹ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא
¹²ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף
¹³ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך
אתו בית יהוה אל היוצר
¹⁴ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל
¹⁵ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי
¹⁶כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא
יכלכל ובשר הבריא יאכל ופרסיהן יפרק
¹⁷הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה

הפרק 12

משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבם² והנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם³ והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרוט ונאספו עליה כל גויי הארץ⁴ ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורון⁵ ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי יושבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם⁶ ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם⁷ והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת יושב ירושלם על יהודה⁸ ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם⁹ והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם¹⁰ ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור¹¹ ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדד רמון בבקעת מגדון¹² וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד¹³ משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמע' לבד ונשיהם לבד¹⁴ כל המשפחות הנשארות משפחת לבד ונשיהם לבד

הפרק 13

ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה² והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ³ והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבאו⁴ והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש⁵ ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי! ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהב!⁶ וחרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות ה' את הרעה ותפוצין הצאן והשבת ידי על הצערים⁷ והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בח⁸ והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתיים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי!⁹

הפרק 14

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך² ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר³ ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב

⁴ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבח

⁵ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך

⁶והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון

⁷והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור

⁸והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה

⁹והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד

¹⁰יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך

¹¹וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח

¹²וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם

¹³והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו

¹⁴וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד

¹⁵וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת

¹⁶והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות

¹⁷והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם

¹⁸ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות

¹⁹וזאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות

²⁰ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח

²¹והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא